

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam – Niderlandy) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko CJ

(Sprawa C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Pilny tryb prejudycjalny – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 6 ust. 2 – Określenie właściwych organów sądowych – Decyzja o odroczeniu przekazania wydana przez organ niebędący wykonującym nakaz organem sądowym – Artykuł 23 – Upływ terminów przekazania – Konsekwencje – Artykuł 12 i art. 24 ust. 1 – Pozostawienie w areszcie osoby, której dotyczy wniosek, dla celów przeprowadzenia postępowania karnego w wykonującym nakaz państwie członkowskim – Artykuły 6, 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Prawo oskarżonego do stawienia się osobiście na rozprawie]

(2023/C 35/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania: CJ

Sentencja

- 1) Artykuł 24 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

decyzja o odroczeniu przekazania, o której mowa w tym przepisie, stanowi decyzję w sprawie wykonania europejskiego nakazu aresztowania, która na podstawie art. 6 ust. 2 wspomnianej decyzji ramowej powinna zostać podjęta przez wykonujący nakaz organ sądowy. Jeżeli taka decyzja nie została wydana przez ten organ i upłynęły terminy określone w art. 23 ust. 2–4 wspomnianej decyzji ramowej, osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, powinna zostać zwolniona, zgodnie z art. 23 ust. 5 tej decyzji ramowej.

- 2) Artykuł 12 i art. 24 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, w związku z art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie temu, by osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania i której przekazanie organom wydającego nakaz państwa członkowskiego zostało odroczone dla celów przeprowadzenia postępowania karnego wszczętego przeciwko niej w wykonującym nakaz państwie członkowskim, pozostawała w tym państwie w areszcie, na podstawie tego europejskiego nakazu aresztowania, przez czas prowadzenia rzeczonoego postępowania karnego.

- 3) Artykuł 24 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, w związku z art. 47 akapity drugi i trzeci oraz art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie odroczeniu przekazania osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, dla celów przeprowadzenia postępowania karnego wszczętego przeciwko niej w wykonującym nakaz państwie członkowskim, gdy jedynym powodem odroczenia jest fakt, że osoba ta nie zrezygnowała z przysługującego jej prawa do stawienia się osobiście przed sądami, przed którymi toczy się owo postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 368 z 26.9.2022.